

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עופר יובל

הלל לוי פאור

תובע

נגד

מרחבים מעמיקים שורשים באדמה (ע"ר)

נתבעת

פסק דין

1. עניינה של התביעה דנן בתחולת הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") על פרסומים שבאו בעקבות רישום למתן תרומה באתר הנתבעת ועל שיחת טלפון אנושית בבקשה להרמת תרומה לנתבעת. בנוסף, התביעה מעלה את השאלה האם שמירת פרטיו של מי שנרשם להרמת תרומה לנתבעת לצורך פניה עתידית אליו בבקשה לקבלת תרומה מהווה פגיעה בפרטיות בהתאם להוראות הדין.

טענות הצדדים וההליך שהתקיים בפניי

2. תחילתו של הליך זה בתביעה שהגיש התובע לבית משפט זה כבית משפט לתביעות קטנות – תביעה כספית בסך 4,050 ₪, שעניינה 3 פרסומים ששיגרה הנתבעת (כך לטענת התובע) בבקשה לקבלת תרומה, זאת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק. סכום התביעה מורכב מסך של 1,000 בגין כל פרסום, בתוספת שכר טרחה בסך 1,000 ₪ ו-הוצאות אגרה בסך 50 ₪.
 3. ביום 2.9.2025 ניתן פסק דין בהעדר הגנה, המקבל את התביעה במלואה. בהמשך הגישה הנתבעת בקשה לביטול פסק הדין, וזה בוטל בכפוף לכך שהנתבעת תפקיד בקופת בית המשפט סך של 4,000 ₪, שאכן הופקד.
 4. בעקבות הבקשה לביטול פסק הדין הגיש התובע בקשה לתיקון התביעה, תוך הוספת עילה של הפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"). בית המשפט נעתר לבקשה לתיקון התביעה, תוך העברת התיק לפסים של תביעה בסדר דין מהיר, אשר נפתחה בשגגה על ידי התובע כתביעה נפרדת. משכך הוריתי על איחוד התביעות ומחיקת התביעה הקטנה.
 5. בכתב התביעה המתוקן טוען התובע כי הנתבעת הפרה את האיסור הקבוע בסעיף 30א לחוק ב-3 פרסומים:
- הראשון** – מסרון ששלחה אליו התובעת ביום 18.6.2025 בשעה 15:15 ועניינו פעילות מאחז 'גבעת אור מאיר' ובסופו הפנייה ל"כתבה המלאה". הפניה זו מעבירה את הקורא לאתר המבקש להרים תרומה.

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

- השני** – שיחת טלפון בערבו של יום 18.6.2025, בה התקשר נציג מטעם הנתבעת לתובע בבקשה כי ירים תרומה לעמותה.
- השלישי** – מסרון ששלחה אליו התובעת (כך לטענת התובע) ביום 23.6.2025 המזמין את הנמען להצטרף ל"הקמת נקודות התיישבות חדשות".
6. עוד טוען התובע כי הנתבעת הכניסה את שמו ופרטיו לרשימת תפוצה בה היא עושה שימוש לשליחת פרסומים לצרכים מסחריים, באופן הפגוע בפרטיותו ובניגוד להוראות חוק הגנת הפרטיות.
7. התובע העמיד בכתב התביעה המתוקן את סכום התביעה על סך של 58,000 ₪: 50,000 ₪ בגין הפגיעה בפרטיותו, 4,000 ₪ בגין הפרסומים האסורים (כסכום שנפסק בפסק הדין בהעדר הגנה) וסך של 4,000 ₪ הוצאות ושכר טרחה.
8. אומר כבר עתה, כי בסיכומיו הפחית התובע את הסעד הכספי המבוקש לסך של 33,000 ₪: 25,000 ₪ בדין הפגיעה בפרטיות, 3,000 ₪ בגין הפרסומים האסורים וסך של 5,000 ₪ בגין הוצאות ושכר טרחה.
9. הנתבעת טענה בכתב ההגנה מטעמה כי התובע מתנכל לה ולעמותות ימין אחרות בשל השקפות פוליטיות. עוד טענה הנתבעת כי התובע היה זה שיזם את רישום פרטיו באתר הנתבעת, לטענתה בכוונת מכוון ליצור יש מאין עילת תביעה לפי החוק, ומשכך אין תחולה לאיסור הקבוע בחוק. הנתבעת מוסיפה, כי שיחת טלפונית אנושית אינה אסורה לי הוראות החוק, וכי החוק קובע סטנדרטים שונים ומקלים על עמותות.
10. בדיון שהתקיים בפניי העידו (ונחקרו נגדית) התובע ומייסד הנתבעת, מר אלקנה נחמני. בעקבות הדיון הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

11. ראשית, בית המשפט מתנצל על העיכוב במתן פסק הדין אשר נבע מעומס עבודה רב, ובאישורו של כב' נשיא בתי משפט השלום בירושלים.
12. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בראיות ועדויות הצדדים ובסיכומיהם הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה (הקטן). כמצוות תקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 אביא את נימוקיי בתמציתיות.
13. סעיף 30א לחוק, המכונה "חוק הספאם" נועד להתמודד עם תופעה רחבה של שיגור דברי פרסומת לציבור רחב של אנשים, בלא הסכמתם וכשאנם מעוניינים בו. כך הוסברה התכלית של הסעיף בדברי ההסבר להצעת החוק [הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים)] (תיקון מס' 33), התשס"ה-2005:

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

"תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות התקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסימיליה), המכונה "spam", הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה... תופעת ה-spam מעוררת בעיות במישורים שונים, ובהן – בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים. מוצע על כן לקבוע בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 הסדר חקיקתי שיסייע להתמודד עם תופעת ה-spam ויציע פתרונות אכיפה כדי למגר תופעה זו, וזאת בשילוב עם פיתוח פתרונות טכנולוגיים והסדרה עצמית מצד גורמי התעשייה".

14. ס"ק ב' קובע את האיסור (והיקפו) של שיגור דבר הפרסום –

"(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיג לנמען באמצעות מערכת חיג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור יחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיג של הנמען למספר שממנו בוצע החיג מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא יחשב הפרה של הוראות סעיף זה."

15. לאור לשון הסעיף יש לבחון את התקיימותם של מספר תנאים כחלק מבחינת תחולת האיסור על המקרה הנדון: (1) האם הנתבעת עונה להגדרה של 'מפרסם'; (2) האם הפרסומים הנתענים עונים להגדרת 'דבר פרסומת'; (3) האם אופן שיגור דבר הפרסומת עונה לרשימת האמצעים המפורטת בחוק; (4) האם ניתנה הסכמה מפורשת של הנמען לקבלת דבר הפרסומת; (5) האם המקרה הנדון נופל לחריג המופיע בסיפא של ס"ק (ב). נתייחס לכל את מהשאלות הללו כסדרן.

16. **האם הנתבעת הינה בבחינת 'מפרסם'** – הנתבעת הינה עמותה רשומה ששמה לה למטרה לקדם את נושא ההתיישבות ביהודה ושומרון והקמת נקודות התיישבות חדשות.

'מפרסם' הוא "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשורת לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר...".

אין ספק בעיני כי בהקשר הפרסומים הנתענים הנתבעת עונה להגדרת 'מפרסם'. תוכן ההודעות נועד לקדם את ענייניה של העמותה ולסייע בידה לגייס כספים לצורך פעילותה וקידום מטרותיה.

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

17. **האם הפרסומים עונים להגדרת 'דבר פרסומת'** – גם תנאי זה מתקיים בפרסומים הנטענים. **'דבר פרסומת'** הוא, בין היתר, "מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה". הפרסומים הנדונים נועדו, כאמור, לגייס כספים לקידום מטרותיה של הנתבעת בדרך של תרומה וכן להפיץ את האידיאולוגיה אותה היא מקדמת.

18. **האם אופן שיגור דבר הפרסומת עונה לאמצעים המפורטים בחוק** – בהקשר לשאלה זו יש להפריד בין המסרונים שנשלחו על ידי הנתבעת לתובע לבין הפרסום, לטענת הנתבעת, בדרך של שיחת טלפון שבוצעה על ידי נציג הנתבעת בבקשה לקבלת תרומה. לטענת התובע גם שיחת טלפון אנושית מהווה שיגור אסור של דבר פרסומת. מנגד, הנתבעת טוענת כי שיחת טלפון אנושית אינה נמנית על האמצעים המפורטים בסעיף 30א(ב) לחוק. במחלוקת בין הצדדים, הדין עם הנתבעת. בהתאם לפסיקה, רשימת האמצעים הכלולה בהוראות הסעיף הינה רשימה סגורה. לו רצה המחוקק לכלול שיחה אנושית, במובחן משיחות מוקלטות או אוטומטיות, היה עושה זאת במפורש או לכל הפחות קובע הוראה כללית ולא מפרט במדויק אמצעים טכנולוגיים בלבד –

"המחוקק פירט באופן דווקני ארבע חלופות אפשריות להעברת דבר פרסום, אשר אסורות על פי חוק, אם נעשו ללא הסכמת הנמען: באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר. המדובר ברשימה סגורה של דרכי שיגור דבר פרסומת באמצעים טכנולוגיים שבה נקב המחוקק. משמעות הדברים היא שהעברת דבר פרסומת באמצעי שאינו נופל לאחת הקטגוריות המנויות בחוק, אינה אסורה. ברי, כי לו הייתה כוונת המחוקק לאסור כל שיווק דבר פרסומת באשר הוא כאשר נעשה ללא הסכמת הנמען, היה מסתפק המחוקק בניסוח כללי ולא היה עומד על פירוט דרכי העברת הפרסומת. בהתאם לכך, משמצא המחוקק מקום לפרט את דרכי הפרסום השונות, הרי שלו היה סבור כי אף שיחה טלפונית אנושית אסורה על פי חוק משנעשתה ללא הסכמת הנמען, היה הדבר מצוין באופן מפורש בחוק (ראו והשוו לעניין זה פסק דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף בת"צ 1862-11-12 טייסטר נ' Google Inc. (פורסם במאגרים, מיום 18.9.2014). אף התיבה: "לא ישגר מפרסם", בה בחר המחוקק ברישא להוראת סעיף זה מעידה על הכוונה להעברת מסר באמצעים טכנולוגיים ולא באמצעות גורם אנושי. ...

אשר על כן, סבורה אני כי שיחה טלפונית אנושית שנעשתה על ידי גורם משווק, אינה נופלת בגדר האיסור שנקבע במסגרת סעיף 30א לחוק התקשורת. [רתק (י-ם) 31757-03-17 אופיר כהן נ' מכבי שירותי בריאות (פורסם בנבו, 6.7.2017)]

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

לאור האמור, אני קובע, כי השיחה שקיבל הנתבע ביום 18.6.2025 מנציג הנתבעת אינה מקימה עילת תביעה לפי החוק.

19. **האם ניתנה הסכמתו המפורשת של התובע לקבלת דבר הפרסומת** – שאלה זו הינה אחת

משאלות הליבה של התיק דנן. ראשית יש לציין, כי בכתב התביעה לא פירט התובע, כפי שהיה ראוי שיעשה, את השתלשלות העניינים המלאה. בעדותו הודה התובע כי הוא זה שיזם ראשון את הפניה לנתבעת, עת נכנס לאתר אינטרנט שדרכה מגייסת הנתבעת כספים, סימן בקשה להרמת תרומה ורשם פרטים אישיים, כל זאת, לטענתו, לצורך בירור מי הגורם שעומד מאחורי האתר. אין מחלוקת בין הצדדים, כי הפרסום שנשלח לתובע ביום 18.6.2025 נשלח בעקבות אותו רישום למתן תרומה לנתבעת. לטענת הנתבעת היא פונה למי שנרשם למתן תרומה אולם לא השלים את התשלום על מנת לבקש ממנו את השלמת התרומה. טענה זו יכולה לעלות בקנה אחד עם שיחת הטלפון שערך נציג הנתבעת בערבו של אותו יום, אולם איני מקבל את הטענה כי ברישום שערך התובע יש לראות משום הסכמה מפורשת לקבלת פרסומים כתובים מהנתבעת.

לא הוצג בפני כל תיבה בה נדרש מי שנרשם לאתר לסמן את הסכמתו או אי הסכמתו לקבלת פרסומים בעתיד, בהתאם להוראות הדין. כך שלא ניתן לראות ברישום הסכמה מפורשת. בנוסף, עיון במסרון שנשלח אינו קושר את תוכנו לרישום שערך התובע. מדובר בפרסום כללי המזמין את הנמען להיכנס "לכתבה המלאה". אין בו עצמו התייחסות לתרומה או השלמת תשלום.

יתירה מכך, אין בהודעה עצמו כל התייחסות לכך כי מדובר בדבר פרסום.

לענין המסרון מיום 23.6.2025, הוכח בפני כי הודעה זו נשלחה לתובע לאחר שביטא מפורשות את אי הסכמתו לקבלת פרסומים נוספים מהנתבעת ואף דרש פיצוי בגין פרסומים קודמים. לא נטען ולא הוכח כי פרסום זה קשור לאותו רישום של התובע או כי ניתנה הסכמתו המפורשת של התובע לקבלו.

העולה מהמקובץ הוא כי שני הפרסומים שנשלחו במסרון נשלחו ללא הסכמה מפורשת של התובע לקבלת דברי פרסום מהנתבעת, אם כי בעת קביעת גובה הפיצוי בגין שליחת אותם פרסומים, אני סבור כי יש ליתן משקל שונה לכל אחד מהפרסומים, הן משום פער הזמנים מעת הרישום ועד שליחת הפרסום והן משום שהפרסום השני נשלח לאחר שהתובע הביע את רצונו שלא לקבל פרסומים נוספים מהנתבעת.

20. **האם המקרה דנן נופל לחריג שנקבע בסיפא של סעיף 30א(ב)** – בסיפא של הסעיף האמור נקבע

כי פניה חד פעמית לנמען לצורך קבלת תרומה או תעמולה באחת מהדרכים המפורטות בסעיף המהווה הצעה להסכים לקבלת דברי פרסומת מהשולח לא תהווה הפרה של הוראות החוק. ראשית, הנתבעת לא טענה בפני לתחולתו של חריג זה. שנית, איני סבור כי יש לראות במסרוני

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

- שנשלחו לתובע הצעה להסכים לקבלת דברי פרסומת מהשולח. למצער, הדבר לא הוכח בפני. לאור האמור אני קובע כי החריג אינו חל לגבי הפרסומים הנדונים.
21. לסיכום, אני קובע כי הנתבעת הפרה את הוראות החוק בשני פרסומים / מסרונים אותם שלחה לתובע.
22. בנסיבות שפירטתי לעיל, לאחר בחינת השיקולים שנקבעו בפסיקה לפסיקת גובה הפיצוי, אני קובע כי התובע זכאי לפיצוי בסך כולל של 1,400 ₪ בגין שני הפרסומים, ודוחה את התביעה בגין שיחת הטלפון שקיבל התובע מנציג הנתבעת.
23. בקביעת גובה הפיצוי לקחתי בחשבון, בין היתר, את תכלית החוק כחוק צרכני שנועד להרתיע גופים מסחריים מלשלוח המוני מסרונים או הודעות לציבור הרחב באופן שגורם נזק ומטרד. איני יכול שלא לציין את תחושתו כי המקרה דגן אינו מקרה "קלאסי" של שליחת הודעות ספאם. אין מדובר בגוף מסחרי לכוונת רווח ואין מדובר בשליחת הודעות בהיקפים גדולים. יתירה מכך, יש מידה של אמת בטענת הנתבעת כי התובע, אשר העיד על עצמו בפני כמי ששם לו למטרה "לממש את האכיפה האזרחית שהחוק מעודד", ניסה לייצר את הנסיבות שיקימו לו עילת תביעה לפי החוק. איני מקבל את טענות הנתבעת לגבי מניעיו הפוליטיים, כביכול, של התובע, דבר שלא הוכח בפניי.
24. מנגד, איני מתעלם כי אכן הנתבעת שלחה פרסומים שלא כדין, ואפשר כי הסכום שייפסק כנגדה בתיק זה ישמש כשכר הלימוד שלה כיצד עליה להתנהל לנוכח הוראות החוק.
25. לענין התביעה לפי הוראות חוק הגנת הפרטיות – הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות רכיב תביעה זה. התובע לא עמד בנטל להוכיח את הפגיעה בפרטיות. איני מקבל את הטענה כי יש פסול בשמירת מספר טלפון של מי שנרשם באתר לשם מתן תרומה, זאת לצורך שימוש בעתיד בפניה, בכפוף להוראות הדין, בבקשה לקבלת תרומה נוספת. לא הוכח כי הנתבעת עשתה שימוש בפרטי התובע לצרכים נוספים או נתנה פומבי לפרטיו או העבירה את פרטיו לגורמים אחרים. אין המקרה הנדון דומה לנסיבות שנדונו בפסקי הדין אליהם הפנה התובע, ובראשם פסק הדין בענין פייסבוק, שם הופרה הפרטיות של מנויים עת נעשה שימוש בשמם לצורכי פרסום דפי פייסבוק של עסקים אחרים המפרסמים באמצעות הרשת החברתית. אין הנדון דומה לראייה ואולי הוא דווקא מדגיש את העצימות הנמוכה של המקרה הנדון, הן בכל הנוגע להפרת הוראות חוק הספאם ובודאי בכל הנוגע לטענה בדבר הפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות.
26. אשר על כן, אני מקבל את התביעה בחלקה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,400 ₪, בצירוף הוצאות אגרה בסך 50 ₪ (כגובה האגרה בהליך בבית משפט לתביעות קטנות), והוצאות ההליך בסך 500 ₪. הוצאות ההליך נפסקו על הצד הנמוך ואיני מחייב את הנתבעת בתשלום מלוא האגרה שילם התובע בגין תיקון כתב התביעה, לנוכח הסכום הנמוך שנפסק ביחס לסכום התביעה המתוקנת (ולמעשה דחיית עילת התביעה שהוספה בכתב התביעה המתוקן), ובשל

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 157-11-25 לוי פאור נ' מרחבים מעמיקים שורשים באדמה

תיק חיצוני:

- קביעותיי לגבי התנהלות התובע (הן מתן מסד עובדתי חלקי בלבד בכתב התביעה והן הניסיון להלביש על התביעה דגן עילות הגדולות במידותיהן ביחס לנסיבות האמיתיות של התיק).
27. המזכירות תעביר לתובע סך של 1,950 ₪ מתוך הפיקדון המופקד בקופת בית המשפט, ואת היתרה תשיב לנתבעת.
28. זכות ערעור בתוך 60 יום לבית המשפט המחוזי בירושלים.
29. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, א' שבט תשפ"ו, 19 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

עופר יובל, שופט

